

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.590/2025/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a (pártfogó ügyvéd) (Cím5) által képviselt Felperes1 (Cím2.) felperesnek – a (kamaraai jogtanácsos) (cím7) által képviselt Alperes1 (Cím1) alperessel szemben sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 32.P.21.173/2024/42. számú ítélete ellen a felperes részéről 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára legkésőbb ezen ítélet meghozatalától számított 60 (hatvan) napon belül 662 479 (hatszázhatvankétezer-négyszázhetvenkilenc) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket, amelynek során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Megállapítja, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselése a felperes terhére esik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A 2022. május 19. és 2024. március 18. napjai között szabadságvesztés büntetését töltő felperes számára 2022. június 21-én javasoltak szürkehályog-műtétet a ... Szemészeti Szakrendelőjében. A felperes ez alapján 2022. június 29-től tartózkodott az alperesi intézményben, mert a műtétet a vele egy településen található egészségügyi szolgáltatóként a kórházban (a továbbiakban: kórház) tervezték elvégezni.

[2] A kórház ennek érdekében 2022. június 30-án megvizsgálta a felperest és 2022. augusztus 18-ra jegyezte elő bal oldali cataracta (szürkehályog) műtétre, majd a 2022. augusztus 17-én a felperes lencseméréséről készült ambuláns lap szerint előírta, hogy a felperes másnap reggel 7 órakor jelentkezzen egynapos sebészetre azzal, hogy „javasolt Todep csepp 5x bal szembe”. A felperest ennek megfelelően 2022. augusztus 18-án szállították a kórházba, ahol azonban visszautasította a beavatkozást.

[3] A felperes ezt követően 11 000 000 Ft kártérítés iránt terjesztett elő igényt az alperessel szemben, amely a határozatával elutasította azt.

[4] A felperes a megváltoztatott keresetében kérte kötelezni az alperest 21 450 euro sérelemdíj és 2024. december 1-jétől számított kamatai megfizetésére. Hivatkozása szerint az alperes magatartása miatt sérültek az élethez, testi épséghez és egészséghez való személyiségi jogai, mert az által elmulasztott laborvizsgálatok hiányában utasította vissza a szürkehályog-műtétet, amely miatt nem vagyoni károsodás érte.

[5] Az alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Jogalapjában azért vitatta a keresetet, mert nem terheli felelősség a nem az általa, hanem a kórház által végzett egészségügyi ellátás kapcsán.

[6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével elutasította a keresetet. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 443 994 Ft perköltséget, az államnak pedig 532 792 Ft eljárási illetéket, valamint megállapította, hogy a felperes köteles viselni a pártfogó ügyvédjének a díját.

[7] Az ítélet indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-ának (1) bekezdését, 2:43. §-ának a) pontját, 2:52. §-ának (1), (2) és (3) bekezdéseit, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 15. §-ának (1) és (2), 20. §-ának (1), 77. §-ának (3) és 244. §-ának (1) bekezdéseit, majd rögzítette, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően állapította meg a tényállást. Ezt követően ismertette a felperes előadását, ennek részeként azt is, hogy nyilatkozata szerint a három hónapnál régebbi laboreredményét meg kellett volna ismételni az időközben a veséjén kialakult cisztája miatt, ezért nem vállalta a beavatkozást.

[8] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy nem az alperesnél, hanem a kórházban végezték volna a tervezett műtétet, amelyhez szükséges vizsgálatok meghatározása is a kórház, nem pedig az alperes feladata volt. A kórházban 2022. június 30-án és augusztus 17-

én végzett vizsgálatokról készült ambuláns lapok nem tartalmazzak felhívást az alperes részére további (labor)vizsgálat elvégzésére. Ezért az alperes nem mulasztott a laborvizsgálatok terén, hanem a kórház javaslatának megfelelően szállította a felperest a műtetre, aki az Eütv. 20. §-ának (1) bekezdése által biztosított jogával élve visszautasította az ellátást. Mivel ezen ambuláns lapok alapján megállapítható volt, hogy a műtét előfeltételeként nem írták elő további (labor)vizsgálat elvégzését, az elsőfokú bíróság mint szükségtelent mellőzte az igazságügyi orvosszakértői bizonyítást is.

[9] Mindezekre tekintettel elutasította a keresetet, és pervesztesként a felperest kötelezte az alperes perköltségének és a meg nem fizetett illeték megfizetésére, valamint állapította meg a terhére a pártfogó ügyvédjének díját.

[10] A felperes a fellebbezés tartalma szerint az elsőfokú ítélet keresetének megfelelő megváltoztatását kérte. Megismételve az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást azzal érvelt, hogy mindent megtett, amit józan megítélése szerint az egészsége, azon belül a látásának megőrzése érdekében szükségesnek tartott. Az elsőfokú bíróság is rámutatott, hogy a műtétet nem az alperesi intézményben, hanem a kórházban végezték volna, így a műtét elvégzéséhez szükséges vizsgálatok meghatározása nem az alperes, hanem a kórház feladata volt. A kórházban a műtétet megelőző vizsgálatokról 2022. június 30-án és augusztus 17-én készült ambuláns lapok nem tartalmaztak további (labor)vizsgálat elvégzésére vonatkozó felhívást az alperes irányában. Álláspontja szerint azonban ennek orvosolása alperesi kötelezettség lett volna, amelynek elmulasztása alapozza meg a kereseti kérelmet. Hangsúlyozta a meghallgatásakor is: fontosnak tartotta volna, hogy az alperes mindent megtegyen a látásának megőrzése érdekében, de ez nem történt meg, pedig ezt kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 2:52. §-ának (1) és (2) bekezdéseit., 2:43 §-ának a) pontját (de a 2:43. §-át is), valamint az Eütv. 15. §-ának (1), 20. §-ának (1), 77. §-ának (3) és 244. §-ának (1) bekezdéseit jelölte meg.

[11] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását. A fellebbezés állításával szemben is fenntartotta, hogy a felperes által elvárt kötelezettséget sem jogszabály, sem egészségügyi protokoll nem írja elő, és ilyet a felperes sem jelölt.

[12] Az ítéltábla tárgyaláson kívül bírálta el a fellebbezést a Pp. 376. §-ának (1) bekezdése alapján, és azt megalapozatlannak találta.

[13] Az elsőfokú bíróság feltárta az ügy érdemi elbírálásához szükséges tényállást, és helytállóan következtetett a kereset megalapozatlanságára. Döntésének indokaival az ítéltábla egyetértett, ezért csak a fellebbezésben foglaltak miatt hangsúlyozza a következőket.

[14] A Ptk. 2:52. §-ának (2) bekezdése értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni. A Ptk. 6:519. §-ának első fordulata szerint pedig aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

[15] Mindezek és az alperes védekezése alapján a perben elsődlegesen eldöntendő kérdés az volt, hogy az alperest terhelte-e bármilyen jogszabályi vagy egyéb kötelezettség a felperes által hiányolt laborvizsgálatok terén. Miként azonban a felperes is hivatkozott rá a fellebbezésben, a műtétet nem az alperes, hanem a kórház végezte volna, amelynek kapcsán az alperes közreműködése a büntetés-végrehajtás rendszerében betöltött szerepéből adódott. A nem vitás tényállás szerint ezért a perbeli esetben a kórház volt az egészségügyi szolgáltató, amely mint ilyen nem írta elő a hiányolt laborvizsgálatot, annak elvégzésére nem hívta fel az alperest.

[16] Az Eütv. 130. §-ának (1) bekezdése alapján ugyanakkor a (kórház mint egészségügyi szolgáltató részéről eljár) kezelőorvos volt jogosult a felperes mint beteg ellátásában közreműködő egészségügyi dolgozók részére utasítást adni, amely utasításnak egyértelműen tartalmazni kell az ellátandó feladatot, annak idejét, helyét és – amennyiben szükséges – a közreműködésre felkérendő további egészségügyi dolgozók nevét és munkakörét. Az Eütv. 129. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a kezelőorvos joga, hogy a tudományosan elfogadott vizsgálati és terápiás módszerek [119. § (3) bekezdés b) pontja] közül – a hatályos jogszabályok keretei között – szabadon válassza meg az adott esetben alkalmazandó, általa, illetve az ellátásban közreműködő személyek által ismert és gyakorolt, a rendelkezésre álló tárgyi és személyi feltételek mellett végezhető eljárást. Mindezekhez képest a felperes sem jelölt meg olyan jogszabályi vagy az alperesre irányadó egyéb kötelezettséget, amely alapján a kórház mint egészségügyi szolgáltató részéről eljár kezelőorvos utasításának hiányában is kötelessége lett volna a hiányolt laborvizsgálat elvégzése.

[17] A Pp. 370. §-ának (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésekben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja; ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A felperes pedig a fellebbezésében (is) olyan jogszabálysértéseket jelölt meg (a sérelemdíjra kötelezés feltételei és mértéke, nevesített személyiségi jogok, önrendelkezéshez való jog, az ellátásban résztvevőktől elvárható gondosság, az egészségügyi szolgáltató felelőssége), amelyekből nem következik a kórháztól mint egészségügyi szolgáltatótól független alperes perbeli vizsgálatra kiterjedő kötelezettsége. Az ítéltábla továbbá csak a fellebbezésben foglaltak miatt tér ki arra is, hogy e viszonylatban közömbös, hogy a felperes az álláspontja szerint mindent megtett a – már régóta ismert – egészségi állapotának megőrzése érdekében, és azt „fontosnak tartotta volna” az alperes részéről is.

[18] Az ítéltábla ezért helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján.

[19] A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, amelynek és a Pp. 83. §-ának (1) bekezdésében foglaltak ellenére azonban az ítéltábla mellőzte az alperes mint pernyertes fél másodfokú perköltségének viselésére történő kötelezését. Az alperes ugyanis – eltekintve attól, hogy a másodfokú eljárásban nem hatályos – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján kérte a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását, azon belül nem jelölte meg, hogy mely, a költség összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre alapítja az igényét. A Pp. 81. §-ának (2) bekezdése szerint ugyanakkor a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell; a bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható.

[20] Az ítéltábla a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a $(21\,450 \text{ euro} * 386,06 \text{ Ft} * 8\% =) 662\,479 \text{ Ft}$ feljegyzett fellebbezési illeték viselésére. Az ennek megfizetésére vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. §-ának (4) bekezdésén, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (2a) bekezdésein alapul.

[21] A pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 101. §-ának (3) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2026. május 28.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró